

ZÁPAS S TROLLEM

Tom chmátl po Rašukově mocném zápěstí a stáhl ho z hřebcova hřbetu. Bouřlivák vystřelil k otvoru z jeskyně. Chlapec zuřivě vykřikl a nadlidskou silou hodil Rašuka proti skalní stěně. Ale netvor se stočil a dopadl na všechny čtyři jako kočka.

Země se zatřásla a Tomovým

kotníkem projela palčivá bolest. Před očima mu tancovaly černé skvrny a bolestí skoro omdlel. Uvědomil si, že mu nezbyvá než sebrat všechny síly, jestli má výpravu dokončit.

„Dávej si pozor na jeho drápy, Tome!“ křikla Elena slabým, bolestným hlasem. Stála u vchodu do jeskyně a držela hřebce za uzdu. Tom přísahal, že za to netvor zaplatí!

Rašuk se ohnal pravou tlapou a Tom ucouvl právě včas. Ostré drápy se mu mihly kolem očí jako žlutá šmouha.

Troll znovu zavětril. Tom si všiml, jak se mu zachvívají ježaté chlupy v nose. Co asi cítí? Pak se k němu Rašuk dvěma skoky zhoupl. Tom uskočil doleva a odlehčil bolavou nohu. Netvorovy oči těkaly, znovu začichal a otočil se tváří k Tomovi.

To cítí mě! pomyslel si Tom. *Řídí se čichem, oči má slabé.*

Rašuk zaburácel, až se jeskyně zachvěla. Tom se rozkročil a snažil se nemyslet na ostrou bolest v kotníku. Jeskynní troll se blížil ke kořisti. Tom ustoupil, ale meč držel vysoko napřažený a sledoval Rašukovy oči. Neukáže strach, neudělá mu to potěšení.

„Tome,“ slyšel Elenu, „jsi už u vchodu do jeskyně, opatrně na každý krok!“

Tom necítil strach, jen vzrušení z boje. Jestli je vchod blízko, třeba se mu podaří vylákat netvora na úzkou stezku, a on se zřítí ze skalního srázu! Ani netvor-přízrak by takový pád nepřežil.

„Pojď za mnou, jestli se odvážíš!“

Tom couvl ještě o krok a Rašuk za

ním. Tom se kousl do rtu, aby se neusmál. Už už spadne do léčky.

„Ještě kousek...“ mumlal si a ustoupil ještě o dva kroky. „Jen pojď...“

Rašukova tvář ztuhla zuřivostí. Žluté zuby měl vyceněné a oči se mu zúžily.

Tom mrkl na Elenu, která stála u vchodu do jeskyně s Šedivákem a Bouřlivákem. Znovu se rozpršelo a za nimi bubnoval prudký déšť.

„Buď připravená uskočit. Svrhnu netvora ze srázu,“ zamumlal.

„Ještě asi pět kroků, buď opatrný!“ sykla Elena.

„Neboj se o mě, jestli spadnu, pomůžu si štítem. Netvor nebude...“ otočil se k Rašukovi.

Vtom oblohu rozčísł blesk a na chvílku osvítł Rašukův obličej. Kůže

mu zbělela, jak ji oslnil záblesk. Netvor zaječel, zakryl si oči tlapami a ustoupil.

„Nesnese prudké světlo!“ křikla Elena. „Bodá ho do očí.“

Toma napadlo, že to je jejich naděje. Blesk sice překazil jeho původní plán, ale díky tomu dostal nápad. Zapomněl na bolest v kotníku a vyrazil na Rašuka, který se stále ještě potácel oslepený bleskem. Hbitě proklouzl podél skalní stěny, sehnul se, proplazil se mezi netvorovými nohama a švihl po něm mečem. Trollova kůže byla tuhá a Tom musel seknout vši silou, aby ho zranil.

Troll zařval bolestí. Z lýtka se mu vyřinula hustá zelená krev. Zavrčel a kopl zraněnou nohou Toma tak prudce, až se chlapec ve vzduchu protočil.

„To bylo naposled!“ přísahal si Tom a v letu sňal štít. Orlí pero vetknuté ve štítu mu zaručovalo bezpečné přistání z jakéhokoli pádu. Dopadl a obrátil se, aby bojoval, ale Rašuk ustupoval stále hlouběji, až do nejtmašího koutu jeskyně.

Chlapec k němu klopýtal.

„Pomoc, Tome!“

Byla to Elena.

Tom se otočil a pohlédl ke vchodu do jeskyně. Dívka stále držela uzdu, ale hřebec se točil dokolečka a táhl ji s sebou. Další a další blesky protínaly temnou oblohu a hned po nich vždy následoval třesk hromu. Ohlušující rachot bouře přiváděl vyčerpaného hřebce k šílenství.

Tom se obrátil a kulhal co nejrychleji k nim. „Jen klid, kamaráde, jsi v bezpečí,“ šeptal mu.

Jeho slova jako kouzlem
zafungovala. Bouřlivák přestal
jančit, i když ještě pořád podupával
a hlavou pohazoval ze strany na
stranu. Toma bolelo u srdce, když
viděl hřebce tak vystrašeného.
Pomalou zvedl ruku, uchopil
Bouřliváka za uzdu a omotal si ji
kolem zápěstí. „Už je dobře,“ řekl
měkce.

Bouřlivák ztichl. Ani z jeskyně se
teď nic neozývalo – dokonce ani
Rašukovy kroky nebylo slyšet.
Netvor zmizel. Možná si šel ošetřit
zranění před dalším bojem.

A že bude boj pokračovat, věděl
Tom jistě. Bude připraven.

Obloha se rozsvítila klikatým
bleskem. A vzápětí se ozval uši
drásající hrom, až sebou Tom i Elena
trhli.

Bouřlivák vystartoval a cválal ke vchodu. Toma porazil na zem a táhl ho za uzdu, kterou měl Tom omotanou kolem zápěstí. Chlapec cítil, jak ho vláčí, hlava mu skákala po nerovné skále a teplá krev mu stékala po krku.

Tom se pokoušel přitáhnout. Ale to nebyl dobrý nápad. Bouřlivák neustával v divokém cvalu. Už byli z jeskyně venku a ocitli se na úzké stezce. A stále stejnou rychlostí se přibližovali ke srážu.

K neodvratnému pádu a jisté smrti.